

Jungfru Marias upptagning i himmelen 2022

Dagens högtid vill lära oss att ta ut himlen i förskott. Gång på gång behöver vi påminnas om att himlen, Guds eviga härlighet, är det definitiva målet för vårt liv. Det är själva meningen med vårt liv, vår existens. Maria visar oss genom sin upptagning vart vi är på väg och var vi hoppas att en gång få leva för evigt. ”Lär oss att lyfta blicken upp till denna härlighet, och låt oss en gång dela den med henne” (kollektbön). Ända sedan vi döptes, ja, skapades, är vi evighetsvarelser som medvetet eller omedvetet längtar efter att få komma hem i Guds rike. Här på jorden är vi gäster och främlingar. Samtidigt får vi inte förstå detta som om vi skulle leva i likgiltighet inför världens nöd. Tvärtom. Ju mer vi lyfter blicken upp till Guds eviga rike, där Maria sitter vid Jesu sida – han som är Kristus Konungen, både här nere och där uppe – desto mer vill vi göra jorden mer lik himlen. I sin lovsång, *Magnificat*, ger Jungfru Maria oss en tydlig vink om hur vi bör leva tillsammans här på jorden, ja, hur samhället borde vara.

Man brukar ibland säga *Magnificat* är en samling citat från det Gamla testamentets texter. Jungfru Maria lyckas med sin lovsång sammanfatta hela det gamla förbundets profetiska budskap. Genom hennes förmedling blir det också det nya förbundets grundlag. De hungriga, de fattiga, de små och ödmjuka blir upphöjda. De rika och övermodiga, härskarna och de mäktiga måste träda tillbaka. De får endast vara med på villkor att de vill tjäna de små och behövande. Redan här anar vi den katolska sociallärans grundsyn. Samtidigt vet vi hur svårt det kan vara att realisera detta budskap i en värld där ofta penningen och längtan efter makt och inflytande styr. Just därför måste *Magnificats* budskap få höras, ja, skrikas ut från taken, så att de tondöva kan höra det. Varje dag i kyrkans liturgiska kvällsbön, förkunnas *Magnificat* över hela världen och i alla tider.

”Kristus har uppstått från de döda, som den förste av den avlidna” (1 Kor 15:20). I sin gränslösa barmhärtighet vill Fadern ge oss all del av detta nya liv som uppståndelsen har utverkat. Så stor är Jesu kärlek till oss, lemmarna i hans mystiska kropp, att han inte kan stå ut med att vara utan oss i himlens härlighet. Vi är efterlängtade. Vi är kallade att dela hans himmelska härlighet. Redan nu måste vi börja vänja oss vid detta och förbereda oss för detta. Döden är inget avslut, bara en övergång till det sanna och verkliga livet. Jungfru Marias upptagning blir för oss alla ett hoppets tecken, som hjälper oss att sträva framåt mot himlens eviga härlighet. Vi vet inte så mycket om hur det organiserat där uppe. Men ett vet vi, att vi skall få se Gud sådan han är, när vi väl nått fram till målet. Just därför är det så viktigt att vi tar ut detta i förskott genom att leva i tro, hopp och kärlek. Då börjar vi redan ana vad himlen innebär. Då fastnar vi inte i jordiska ägodelar och längtan efter makt och inflytande.

Genom sitt liv här på jorden – i tro, hopp och kärlek - kan Jungfru Maria lära oss hur vi skall leva för att nå fram till det eviga livet. ”Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse” (Luk 1:45). Vi måste lita på Guds ord och löften, som hjälper oss att leva ett gott och heligt liv här på jorden. Det finns ett samband mellan livet här nere och där ovan. Vi förbereder vår evighet genom livet här i tiden. Vi får på inga villkor missa vårt eviga mål i Guds härlighet. Just därför är det så tragiskt att se hur många människor som väljer bort Gud eller inte tycks vilja följa hans bud. Gång på gång behöver vi Jungfru Marias moderliga hjälp och förmaning. Vi behöver hennes *Magnificat* för att veta hur vi människor skall leva tillsammans här på jorden.

”Eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus” (1 Kor 15:21). Den första skapelsen, där vi möter Adam och Eva, måste vika för den nya skapelsen, där vi möter Jesus och Maria. I oss finns ännu rester kvar av den gamla människan som vi måste befrias och renas ifrån. Gud är som en god tvätterska, säger den heliga Birgitta. Jesus vill rena oss från syndens och ondskans smuts genom sin nåd. Hela vårt liv i kyrkan är som en enda reningsprocess, då vi befrias mer och mer från synden. Men redan från början behöver vi se vad det verkligen innebär att vara helt fri och ren från allt vad synd heter. Det är därför Jungfru Maria som den obefläckade är så viktig. Hon är alltid ett hoppets tecken för oss. I henne ser vi redan från början vad det innebär att vara helig och obefläckad tack vare Jesu frälsningsverk. Därför kan hon hjälpa oss att vara Jesus trogen och efterfölja honom i allt. I den nya skapelsen finns både den nye Adam, Jesus, och den nya Eva, Maria.

Jungfru Marias mysterium är alltid en återspeglning av vad Jesus är och gör. Allt i henne är inriktat på honom. Hon vill aldrig dra blickarna till sig själv. Hon vill bara hjälpa oss se på Jesus, fokusera helt på honom, så att han får upplysa och leda oss rätt genom livets alla labyrinter. Just eftersom hon är så ödmjuk blir hon så viktig för oss. När vi idag får fira hennes upptagning till himlen vet vi att detta är en frukt och följd av Jesu uppståndelse. Samtidigt visar det oss att vi alla som tillhör Jesus är kallade till detta. Det är för vår skull som han dött på korset och uppstått från de döda. Därför behöver vi aldrig vara rädda för döden. Det är bara en övergång till ett nytt liv, till det fulla och eviga livet. Samtidigt måste vi vara rädda om livet, om allt mänskligt och skapat liv. Ser vi på allt liv här på jorden i ljuset av det eviga livet, dit Jesus gått före oss och dit han upptagit Jungfru Maria, får också det jordiska livet ett större värde. Då vördar och vårdar vi livets gåva på ett mycket djupare och sannare sätt. Vi tar ut himlens liv i förskott genom att vörda det jordiska livet som skall leda oss fram till det eviga. Så läs, bed och begrunda *Magnificat*, Jungfru Marias budskap och andliga testamente till oss.